

Note, hvori det oplystes, hvilke Tal i denne Redegørelse der er forkerte. Thi naar dette ikke staaar der, men man skal søge hen til en Skrivelse, der knytter sig dertil, for at faa Forklaring paa det — og paa det ene Punkt er det endda ikke den rigtige Forklaring, der gives i Skrivelsen —, ville Medlemmer, der benytte disse Aktstykker, stadig være udsatte for at plumpe i. Jeg vil haabe, at de forskellige Medlemmer, som skulle skrive de smaa Valgbøger, paa Grundlag af hvilke vi skulle bekæmpes under den kommende Valgkamp, ere til Stede nu, saa at de ere klare over, at Fejl findes der paa dette Omraade, og derfor maa vogte sig for at gentage disse Fejl og lade en Hær af Agitatorer drage Landet igennem, fremstillende de forkerte Tal.

Derpaa skal jeg vende mig fra Oplysningerne og gaa over til de enkelte Ændringsforslag. Disse Ændringsforslag udgøre jo en statelig Række. Der var et Tidspunkt i Udvalget, hvor vi havde de bedste Betingelser for at naa op over hundrede. Saa vidt naaede vi ikke; der blev kun 84, men dette Tal er saa respekabelt, at en Gennemgang af Ændringsforslagene Punkt for Punkt vilde lægge alt for meget Beslag paa det høje Tings Tid. Jeg skal derfor nøjes med at beskæftige mig med de Ændringsforslag, som synes mig at være af mere principiel Interesse. Af de andre Ændringsforslag have vi tiltraadt en stor Del, nemlig alle, hvor det har forekommet os, at der var Tale om tekniske Forbedringer; har der været et lille Fremskridt, have vi taget det. Men dem skal jeg ikke opholde mig ved. Blandt de Ændringsforslag af større Interesse, som jeg særlig vil omtale, er Ændringsforslaget om Skat paa Brugsforeninger. Med Hensyn til dette Spørgsmaal stille vi os paa samme Standpunkt som Flertallet, staa altsaa i Modsætning baade til det socialdemokratiske Mindretal og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Den Beskatning af Brugsforeningerne, som er foreslaaet i Regeringsforslaget, tror jeg ikke vilde have ført til noget nævneværdigt. Naar vi ere gaaede med til Ændringsforslaget, beror det paa den Betragtning, at det, at man gaar ind paa den Forandring i de bestaaende Forhold, som Finansministeren har foreslaaet i Henhold til en Skattelovkommission, kun vil medføre, at Brugsforeningerne indrette sig paa ikke at have noget nævneværdigt Overskud. Der vilde følgelig ingen Penge komme ind i Stats-

kassen. Vil saa Vreden, som man i de handlendes Kredse nærer overfor Brugsforeningerne, blive formindsket? Det tror jeg ikke. Jeg tror tværtimod, at denne Vrede vil blive skærpet. Thi medens man hidtil har sagt: Det er meget ubehageligt, at Brugsforeningerne slippe for Skat, at Lovgivningsmagten har stillet sig saa villigt overfor dem, vil man fremtidig kunne sige: Det er dog nogle forfærdelig udspekulerede Folk. Nu lægger man Skat paa dem, og saa finde de øjeblikkelig Veje til at smutte udenom. Jeg tror, man vilde ærgre sig endnu mere indenfor de handlendes Kredse, hvis Ministerens Forslag blev vedtaget. Og selve Konkurrencen vilde paa ingen Maade blive ringere end i Øjeblikket; om den bliver væsentlig større ved de lavere Priser, skal jeg ikke kunne sige, men i hvert Fald bliver den ikke ringere. Jeg tror derfor ikke, at man ved den Ændring af de bestaaende Forhold, man her havde tænkt sig, rammer noget Sted, og derfor synes det mig urigtigt at gennemføre den. Thi naar man intet opnaar, bliver Resultatet blot dette, at man skaber maaske forøget Misfornøjelse i de handlendes Kredse, og i hvert Tilfælde skaber man adskilligt Besvær i de forskellige Brugsforeninger, som vilde blive nødte til at lægge deres Arbejdsmetode om i Fremtiden.

Det næste Spørgsmaal angaar Ændringsforslaget om Skat af Medlemmer af udenlandske regerende Fyrstehuse. Det er en ny Bestemmelse, der ved Regeringslovsforslaget her skulde være ført ind i vor Lovgivning. Vi ere Modstandere deraf, idet vi ønske, at man i det hele taget ikke skal fritage Medlemmer af udenlandske regerende Fyrstehuse for Skat i Danmark. Imidlertid er Forskellen ikke meget stor mellem Flertallets Ændringsforslag og vort Ændringsforslag, idet Flertallet er gaaet med til, at naar vedkommende ejer fast Ejendom i Danmark, skal han betale Skat. Det er egentlig kun den personlige Skat, der bliver Tale om at fritage vedkommende for efter Flertallets Forslag, og det vil neppe komme til at betyde meget. Hvis vort Ændringsforslag skulde blive forkastet paa dette Punkt, agte vi altsaa at stemme for Flertallets Ændringsforslag. Men jeg kan oprigtig talt ikke se nogen Grund til at foretage en Forandring paa dette Punkt; jeg kan ikke se, hvorfor fremmede regerende Fyrstehuses Medlemmer skulle sidestilles med Gesandter; det er i Virkeligheden et andet Begreb, og det forekommer mig, at det Standpunkt, som